ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1973

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΤΣΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Χρήστου Λαδᾶ 3
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 3230.221-23 & 3237.283-86

ΤΑ ΝΕΑ

12 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΑΘΗΝΑ, ΕΤΟΣ 29ο, ΑΡ. 8676 ● ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΕΣ 3

ΔΑΝΕΙΟ ΔΙΝΕΙ Η ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ ΣΤΗ ΧΟΥΝΤΑ ΤΗΣ ΧΙΛΗΣ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΕΛΙΔΑ

Ὁ κ. Μαρκεζίνης ἀξιολογεῖ τούς στόχους του

ΒΑΘΕΙΑ ΤΟΜΗ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Μετά τίς προγραμματικές ἡ ἐξαγγελία εἰδικῶν μέτρων

ΘΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΘΗ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

Ὑποβάλλεται αὔριο ὁ κατάλογος ὑπουργῶν

Δρακόντεια μέτρα πρόκειται νά ἐξαγγείλη ὁ νέος πρωθυπουργός γιά τήν ἄμεση ἀντιμετώπιση τῶν ὀξυτάτων προβλημάτων πού συσσώρευσε ἡ ἐπταετία στή χώρα. Ὅπως ὑποστηρίζει τό περιβάλλον του, ὁ κ. Μαρκεζίνης στίς προγραμματικές δηλώσεις του θά ἐκθέση ἀπερίφραστα κυρίως τίς ἀδυναμίες τῆς οἰκονομίας. Τίς ἀποφάσεις του πάντως δέν ἀποκαλύπτει ἀκόμη σέ κανένα. Κάνει λόγο γιά «ἐκπλήξεις», ἀλλά τονίζει ὅτι ὁ λαός δέν πρέπει ν' ἀνησυχῆ, ὑπογραμμίζοντας χαρακτηριστικά: «Δέν εἶμαι ὁ Μαρκεζίνης τοῦ '53». Ἕνας ἀπό τούς ἄμεσους στόχους τοῦ ἄλλοτε ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν, σέ ἄλλον τομέα, εἶναι ἡ ἐπιδίωξη ἐπαφῆς μέ τόν πολιτικό κόσμο, πού μέχρι στιγμῆς παραμένει ἀπέναντί του δύσπιστος καί ἐπιφυλακτικός. Εἶναι ἄγνωστο μέχρις ὥρας ποιές ἐγγυήσεις θά προσφέρη στά κόμματα γιά νά κερδίση τήν ἐμπιστοσύνη τους. Ἀντίθετα, εἶναι βέβαιο ὅτι ὁ πολιτικός κόσμος θά περιμένη ἔμπρακτες ἀποδείξεις τῶν ὑποσχέσεων τοῦ κ. Μαρκεζίνη, γιά νά ἐκδηλωθῆ καί νά πάρη θέση στίς σχεδιαζόμενες διαδικασίες ἀπαγκιστρώσεως ἀπό τήν ἄτεγκτη στρατιωτική διακυβέρνηση. Ὁπωσδίποτε, μετά τίς προγραμματικές, θά ὑπάρξουν σχόλια ἀπό τήν πλευρά τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν.

Ὅσο πλησιάζει ἡ ἡμέρα τῆς ἐξαγγελίας τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς νέας Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ἡ τελική σύνθεση θά γνωστοποιηθῆ αὔριο στόν κ. Γ. Παπαδόπουλο, κατά τήν συνάντησή του μέ τόν κ. Μαρκεζίνη, τόσο πληθαίνουν τά ἐρωτηματικά καί μεγαλώνει ἡ κάποια ἀνησυχία τῆς κοινῆς γνώμης γιά τά μέτρα, πού φημολογεῖται ὅτι θά ληφθοῦν στόν οἰκονομικό τομέα.

Ὁρισμένοι παρατηρηταί διερωτῶνται ἄν ὁ κ. Μαρκεζίνης θά ἀντιμετωπίση καί πάλι αἰφνιδιαστικά τό θέμα τῆς δραχμῆς, ἤ ἄν θά προχωρήση στήν λήψη ἄλλων, εἰδικωτέρων μέτρων, ὅπως ὑποστηρίζει τό περιβάλλον του, μέ στόχο δημιουργία κλίματος ἐμπιστοσύνης στή νέα Κυβέρνηση.

Ὅπως λέγεται στούς πολιτικούς κύκλους, ὁ κ. Μαρκεζίνης ἐπιδιώκει αὐτή τήν στιγμή νά ἀντιμετωπίση:

1. Τά ἄμεσα οἰκονομικά καί κοινωνικά προβλήματα, καί
2. Τό θέμα τῶν ἐκλογῶν, μέ τήν δημιουργία τῶν καταλλήλων συνθηκῶν γιά τήν συμμετοχή τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ἤ τουλάχιστον ἑνός μέρους αὐτοῦ.

Τά μέτρα πού θά πάρη

Ὁ κ. Μαρκεζίνης, κατά τήν παλιά καί δοκιμασμένη του μέθοδο, κρατεῖ σφραγισμένο τό στόμα καί δέν ἀποκαλύπτει οὔτε στούς πιό στενούς συνεργάτες του τά εἰδικά μέτρα πού θά πάρη γιά τήν ἐξυγίανση τῆς οἰκονομίας.

Ὁρισμένοι παρατηρηταί, ὡστόσο, ἔχουν τή γνώμη ὅτι οἱ ἀποφάσεις του δέν μπορεί παρά νά ἔχουν χαρακτήρα ἀντιδημοτικό, ἀφοῦ σάν στόχο θά ἔχουν τήν ἀντιμετώπιση τῶν πιεστικῶν πληθωριστικῶν προβλημάτων.

Ἐπαφές μέ τά κόμματα

Ἕνα ἀπό τά πιό δύσκολα προβλήματα πού καλεῖται νά λύση ὁ πρωθυπουργός τοῦ «νέου» σχήματος, εἶναι ἡ ἀποκατάσταση καλῶν σχέσεων μέ πολιτικά κόμματα. Μέχρι στιγμῆς, ὅπως εἶναι γνωστό, ὅλοι εἶναι ἐπιφυλακτικοί, οἱ περισσότεροι εἶναι δύσπιστοι καί ὁρισμένοι ἀδιάλλακτα ἐχθρικοί.

Ἡ Κυβέρνηση Μαρκεζίνη, ὅπως τουλάχιστον ἐμφανίζεται στόν χθεσινό κατάλογο, πού δημοσίευσαν ἀποκλειστικά τό «Βῆμα» καί τά «Νέα», δέν ἱκανοποιεῖ τόν πολιτικό κόσμο. Ὁ λόγος εἶναι προφανής. Μέ συμμετοχή ὑπουργῶν τοῦ κ. Γ. Παπαδοπούλου στά πιό καίρια ὑπουργεῖα, δέν μπορεῖ νά γίνη λόγος—ὑποστηρίζουν τά κόμματα—γιά ἀδιάβλητες ἐκλογές.

Ἡ ἀδυναμία αὐτή εἶναι σέ γνώση τοῦ κ. Μαρκεζίνη, γι' αὐτό ἄλλωστε ὑπόσχεται ὅτι τό σημερινό σχῆμα εἶναι προσωρινό καί ὅτι τόν Ἰανουάριο θά ἐμφανίση Κυβέρνηση «ἐκλογῶν», ἀπό τήν ὁποία θά ἀπομακρυνθοῦν ὅλοι οἱ ὑπουργοί τῆς ἀπερχομένης τή Δευτέρα Κυβερνήσεως.

Σύμφωνα μέ τίς ὑπάρχουσες πληροφορίες, ὁ κ. Μαρκεζίνης θά ἐπιδιώξη νά ἔλθη σέ ἐπαφή μέ τούς ἐκπροσώπους τῶν κομμάτων, ἀφοῦ προηγουμένως διακριβώση τίς ἀντιδράσεις τους στά μέτρα πού αὐτός πρόκειται νά λάβη.

Εἰδικώτερα, ὁ κ. Μαρκεζίνης ἐξαρτᾶ τήν πορεία του ἀπό τήν θέση πού θά πάρη τελικά ὁ κ. Καραμανλῆς καί ἡ ὁποία, ὅπως πιστεύεται, θά ἐπηρεάση γενικώτερα τήν στάση τῆς ΕΡΕ, κοθώς ἐπίσης καί μιᾶς ὁρισμένης μερίδος τοῦ ὑπολοίπου πολιτικοῦ κόσμου.

Λέγεται, ὅτι ὁ κ. Μαρκεζίνης, στίς προτάσεις του πρός τόν πολιτικό κόσμο, θά ὑποσχεθῆ:

1) Ἐξυγίανση τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ (ἀντικατάσταση περιφερειακῶν διοικητῶν καί νομαρχῶν).

2) Χρηματοδότηση τῶν κομμάτων.

3) Ἴση μεταχείριση στά μέσα ἐνημερώσεως καί προπαγάνδας. (Λέγεται σχετικά ὅτι ἐξασφάλισε

● Συνέχεια στή σελίδα 5

— Δετή εἶναι... (τοῦ Κώστα Μητρόπουλου)

ΜΕ ΔΥΟ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ

Ὁ Παναγούλης ἐμήνυσε δύο ἀπό τούς δικαστάς του

ΚΑΙ ΖΗΤΗΣΕ ΤΗΝ ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΠΕΡΙ ΧΑΡΙΤΟΣ

Ὁ κ. Ἀλ. Παναγούλης, πού εἶχε καταδικασθῆ «δίς» σέ θάνατο γιά τήν ἀπόπειρα δολοφονίας τοῦ κ. Γ. Παπαδοπούλου, κατέθεσε χθές στό ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης αἴτηση γιά ἀνάκληση τοῦ διατάγματος περί ἀπονομῆς χάριτος σ' αὐτόν. Ἐπίσης, κατέθεσε μήνυση ἐναντίον δύο δικαστῶν, πού τόν δίκασαν.

Στήν αἴτησή του πρός τό ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης ὁ κ. Παναγούλης ὑποστηρίζει τά ἑξῆς:

«Διά Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδοθέντος, τήν 20 Αὐγούστου 1973, προτάσει Ὑμῶν, ἄνευ δέ οὐδεμιᾶς ἐκ μέρους μου ὑποβολῆς αἰτήσεως, μοῦ ἐχαρίσθη τό ὑπόλοιπον τῆς ποινῆς ἰσοβείου καθείρξεως, εἰς τήν ὁποίαν μετετράπη αὐτοδικαίως κατ' ἄρθρον 116 τοῦ Α.Ν. 125)1967 ἡ ποινή τοῦ θανάτου (δίς) καί τῆς ποινῆς τῆς προσκαίρου καθείρξεως τῶν δέκα ὀκτώ (18) ἐτῶν (συνολικῶς) ἐπιβληθεισῶν εἰς ἐμέ διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 757 τῆς 17ης Νοεμβρίου 1968 ἀποφάσεως τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Ἀθηνῶν ἐπί: α) παραβάσει Α.Ν. 509)1947, β) λιποταξία ἐν τῷ ἐσωτερικῷ γ) ἀποπείρα ἀνθρωποκτονίας καί δ) παρανόμω κατοχῇ ὅπλων καί ἐκρηκτικῶν ὑλῶν.

Πλήν ὅμως τά ἐγκλήματα, διά τά ὁποῖα μοῦ ἀπενεμήθη χάρις διά τοῦ ὡς ἄνω Π.Δ. «περί ἀπονομῆς χάριτος» ἠμνηστεύθησαν διά τοῦ ὑπ' ἀριθμόν 168)20.8.1973 Προεδρικοῦ Διατάγματος (ΦΕΚ Τ.Α. ἀριθ. 186).

Ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ἀμνηστίας ὑπῆρξεν, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς της διδομένης εἰς τήν πράξιν καί οὐχί προσωπικῶς εἰς τόν δράστην, ἡ διάλυσις τῆς καταδίκης καί ἡ ἄρσις τοῦ ἀξιοποίνου τῶν ἀμνηστευθέντων ἀδικημάτων καί οὐχί ἁπλῶς καί μόνον ἡ ἄρσις τῆς ἐκτίσεως τοῦ μέρους ἤ τοῦ ὅλου τῆς ποινῆς, ὡς συμβαίνει ἐπί χάριτος, δι' ὅ καί ἡ ἀμνηστία ἔχουσα γενικόν χαρακτῆρα ἀφορᾶ πάντας τούς δράστας τοῦ ἀμνηστευομένου ἀδικήματος ἐπεκτεινομένη ipso jure εἰς πάντας τούς συμμετόχους, ὡς συνέβη καί ἐν προκειμένῳ, ἤτοι διά τά ἐγκλήματα περί ὧν τό ἐν λόγῳ ὑπ' ἀριθμ. 168)1973 Π. Διάταγμα.

Πράγματι δυνάμει τοῦ Διατάγματος τούτου ἀπεσβέσθη τό ἀξιόποινον καί διελύθη ἡ καταδίκη τῶν διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 757)1958 ἀποφάσεως τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Ἀθηνῶν καταδικασθέντων ἐπί παραβάσει τοῦ Α.Ν. 509)1968, ἐπί ἀποπείρα ἀνθρωποκτονίας καί ἐπι παρανόμω κατοχῇ ὅπλων καί ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, ἤτοι τῶν Νικολάου Λεκανίδη, Ἰωάννου Κλωνιζάκη, Νικολάου Ζαμπέλη, Γεωργίου Ἀδράση, Γεωργίου Ἐλευθεριάδου, Ἐλευθερίου Βερυκάκη, Εὐσταθίου Γιώτα, Ἰωάννου Βαλασέλη, Ἀρτεμίου Κλωνιζάκη καί Ἀντωνίου Πρίντεζη.

Καί ἐνῶ διά τά αὐτά ὡς ἄνω ἐγκλήματα κατεδικάσθην καί ἐγώ καί

● Συνέχεια στή σελίδα 9

Ἔξω ἀπό τόν πλατύ κύκλο τῶν εὐεργετικῶν μέτρων

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΝΑΡΘΗ ΚΙ' Η ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ ΣΕΙΡΑ

Μερικές περιπτώσεις φυλακισμένων καί τό ἰδιότυπο ἱστορικό τους

Τοῦ ΕΡΡΙΚΟΥ ΜΠΑΡΤΖΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἄνοιξαν οἱ πόρτες τοῦ Κορυδαλλοῦ πρίν ἀπό δυό μῆνες, ἀλλά δέν ἄνοιξαν γιά ὅλους. Γέμισαν τά στήθη τους μέ καθαρό ἀέρα τριακόσιοι πολιτικοί κρατούμενοι, ἔσφιξαν στήν ἀγκαλιά τους γυναῖκες, παιδιά κι' ἀσπρομάλληδες γονεῖς, ἀλλά κάποια σκιά βάραινε ἀκόμα στά πρόσωπά τους. «Ἔμειναν κι' ἄλλοι πίσω. Πρέπει νά ἀντικρύσουν κι' αὐτοί τόν ἥλιο. Ἡ ἀμνηστία πρέπει νά τούς περιλάβη κι' αὐτούς».

Κι' ὅμως, δέν τούς περιέλαβε. Γιά ὅσους εἶχαν διαπράξει κάποιο πολιτικό ἀδίκημα πρίν ἀπό τό 1967, τό πρωϊνό ἐκεῖνο, πού ἔξω ἀπό τίς φυλακές τοῦ Κορυδαλλοῦ στήθηκε τό τρελλό πανηγύρι τῆς χαρᾶς, ἦταν σχεδόν ἴδιο μέ ὅλα τά ἄλλα πρωϊνά τῶν τελευταίων χρόνων. Μοιράζονταν, βέβαια, κι' αὐτοί, πίσω ἀπό τά κάγκελλα, τή χαρά τῶν μέχρι πρίν λίγο συγκρατουμένων τους, ἀλλά πῶς νά πνίξουν τήν πίκρα ἐπειδή τέτοιες σκηνές θά ἀργοῦσαν ἀκόμα νά τίς ζήσουν οἱ ἴδιοι;

Δέν εἶναι πολλοί. Κάθε μέρα σχεδόν μιά εἴδηση γιά κάποια ἀντίρρηση πού συζητήθηκε σέ κάποιο Πλημμελειοδικεῖο τῆς χώρας βλέπει τή δημοσιότητα ἀπό τίς στῆλες τῶν ἐφημερίδων. Εἶναι τό μόνο μέσο πού λογικά τούς ἀπέμεινε. Ἀντίρρηση στόν τρόπο ἐφαρμογῆς τῆς ἀμνηστίας. «Δέν διαπράχθηκε κάν τό ἀδίκημα τοῦ 509», εἶναι ἡ οὐσία τῆς ἀμνηστίας. Γι' αὐτούς ὅμως — ἤ μᾶλλον γιά τούς περισσότερους — τό ἀνύπαρκτο πιά ἀδίκημα, εἶναι ἀρκετά ὑποφορετό γιά νά ξαναζωντανεύη κάποιο παλιό, παύ πρίν ἀπό χρόνια ἕνας εὐεργετικός νόμος τοῦ ἔδωσε ἀναστολή.

Ἦταν στήν περίοδο τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Ὁ εὐεργετικός νόμος ἄνοιξε γιά πολλούς, τά κελλιά τῶν φυλακῶν. Ὑπῆρχε ὅμως κι' ἕνας ὅρος: ὁ ἀποφυλακιζόμενος δέν ἔπρεπε νά παραβῆ στό μέλλον τούς νόμους 509, 375 (κατασκοπεία) ἤ τό Γ' Ψήφισμα, γιατί τότε θά ἔπαυε ἡ ἀναστολή. Κι' αὐτό ἀκριβῶς συνέβη μέ ἀρκετούς πού παρομένουν σέ κάποιο κελλί καί πού ὑποστηρίζουν πῶς ἕνα ἀδίκημα πού χαρακτηρίσθηκε ἀνύπαρκτο δέν μπορεῖ νά δίνη ζωή σέ κάποιο παλιό.

Ἀλλά ἄς δοῦμε καλύτερα μερικές ὀπό τίς περιπτώσεις αὐτές:

Πρώτη ἡ περίπτωση τοῦ Σπ. Ζυ-

● Συνέχεια στή σελίδα 9

Τό ζεῦγος Περούλη, τήν ἐποχή τῆς μεγάλης εὐτυχίας.

Μετά τήν ἐγκατάλειψη ἀπό τήν σύζυγό του

ΕΞΑΦΑΝΙΣΤΗΚΕ ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Δύο ἐπιστολές πού ὑποδηλώνουν σαφῆ πρόθεση αὐτοκτονίας

Μεγάλο οἰκογενειακό δράμα στήν Ἀμφιθέα. Τρία παιδιά ἔμειναν ἀπροστάτευτα, ἐνῶ ἡ μικρότερη ἀδελφή τους, ἀνάπηρη (οὔτε μιλάει, οὔτε περπατάει) νοσηλεύεται ἀπό καιρό στό ΠΙΚΠΑ). Ἡ μητέρα τῶν τεσσάρων παιδιῶν ἐγκατέλειψε τήν οἰκογένεια ἀπό μηνός. Χθές τό ἀπόγευμα, ἐξαφανίσθηκε καί ὁ πατέρας, ἀπελπισμένος, γιατί δέν μποροῦσε νά τά βγάλη πέρα μόνος του.

Πρόκειται γιά ἐλαιοχρωματιστή, ἡλικίας 49 ἐτῶν. Κάποτε ἡ οἰκογένεια (ἔμενε ἐπί τῆς ὁδοῦ Νικαίας 71, στήν Ἀμφιθέα) ἦταν εὐτυχισμένη. Πέρασε, ὅμως, ἕνας μήνας ἀπό τήν ἡμέρα πού ἡ γυναίκα τοῦ ἐλαιοχρωματιστοῦ καί μητέρα τῶν τεσσάρων παιδιῶν ἐγκατέλειψε τό σπίτι καί δέν ξαναγύρισε.

Ἀπόμεινε ὁ πατέρας νά δουλεύη γιά νά ζήση τά παιδιά του καί παράλληλα νά τά φροντίζη. Νά πλένη, νά μαγειρεύη, νά τά στέλνη σχολεῖο. Κάποτε τά νεῦρα του «ἔσπασαν». Δέν μποροῦσε ἄλλο. Χθές, στίς 4 τό ἀπόγευμα, ἔφυγε μέ τό αὐτοκίνητό του ἀπό τό σπίτι καί ἀπό τότε χάθηκαν τά ἴχνη του.

Προηγουμένως ἄφησε δύο ἐπιστολές: Μιά πρός τόν διευθυντή τοῦ σχολείου, στό ὁποῖο πηγαίνουν τά παιδιά του, καί ἄλλη πρός τούς γονεῖς του. Στήν πρώτη περιγράφει τό δράμα του καί ἱστορεῖ τίς περιπέτειες τῆς οἰκογενείας του. Κάνει λόγο γιά τήν ἐγκατάλειψη ἀπό τή σύζυγό του καί καταλήγει ὅτι ἀποφάσισε νά δώση τέλος στή ζωή του.

«Μή ψάξετε νά μέ βρῆτε, ἀναφέ-

● Συνέχεια στή σελίδα 9

Ἀπεδέχθη πρόσκληση

Ο ΚΙΣΣΙΝΓΚΕΡ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 5. Γαλ. Πρακτορεῖο. —

Ὁ Ἀμερικανός ὑπουργός Ἐξωτερικῶν, κ. Χένρυ Κισσινγκερ, ἀποδέχθηκε, χθές τή νύχτα, κατ' ἀρχήν, πρόσκληση τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν, κ. Μπαγιουλκέν, διά ἐπίσημη ἐπίσκεψη στήν Τουρκία χωρίς ὅμως νά καθορισθῆ ἡμερομηνία.

Ὁ κ. Μπαγιουλκέν ἔκαμε τήν πρόσκληση αὐτή πρός τόν κ. Κισσινγκερ κατά τή συνομιλία μισῆς ὥρας πού εἶχαν στή Νέα Ὑόρκη οἱ δύο ἄνδρες διά τά σχέδια διακηρύξεων μεταξύ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος καί τοῦ ΝΑΤΟ, καθώς καί τόν ρόλο τῆς Τουρκίας στήν Ἀτλαντική Συμμαχία. Ὁ Τούρκος ὑπουργός ἀναφέρθηκε, ἐπίσης στίς προσεχεῖς ἐκλογές, πού θά γίνουν στή χώρα του.

Ἐπιβάλλεται μετά τήν ἀμνηστία

ΝΑ ΑΡΘΟΥΝ ΟΙ ΠΟΙΝΕΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΑΠΟΒΟΛΗΣ

Ἡ εὐθύνη γιά τήν καθυστέρηση

Τοῦ ΜΗΝΑ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

Δεκάδες φοιτητές ἔχουν ὁριστικά ἀποβληθῆ ἀπό τίς Σχολές τους, βάσει τοῦ νόμου 93 τοῦ 1969, λόγω καταδίκης τους — γιά λόγους πολιτικούς — ἀπό Ἔκτακτα Στρατοδικεῖα ἤ ἀπό Τακτικά Δικαστήρια. Οἱ ἀποφάσεις ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς τῆς διαρκοῦς ἀποβολῆς ἐλήφθησαν, ὅπως εἶναι γνωστό, ἀπό τά Πειθαρχικά Συμβούλια καί τίς Συγκλήτους τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων καί μάλιστα κατά παράβαση τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ Πειθαρχικοῦ Δικαίου, ἀλλά καί ἐναντίον κάθε ἐννοίας τῆς αὐτοτελείας τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

Καί ὅμως, οἱ διατάξεις τοῦ νόμου 93/69 δέν ἐπιτρέπουν κάν στά ἴδια αὐτά πειθαρχικά ὄργανα τή δικαιοδοτική κρίση γιά τήν κλιμάκωση τῶν ἐπιβαλλομένων ποινῶν. Ἡ ἐντολή πού δίνει ὁ νόμος αὐτός στά Συμβούλια καί τίς Συγκλήτους εἶναι νά ἐπιβάλλουν μιά καί μόνο ποινή: Τήν ποινή τῆς διαρκοῦς ἀποβολῆς (ἄρθρο 121, παράγρ. 2).

Ταυτόχρονα, ἡ ἴδια ἡ ποινή τῆς διαρκοῦς ἀποβολῆς κρίνεται ὅτι ἀντιβαίνει στά ἄρθρα τοῦ Συντάγματος πού προστατεύουν τά ἀτομικά δικαιώματα τοῦ πολίτη, ὅπως εἶναι π.χ. τό δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας ἀναπτύξεως τῆς προσωπικότητάς του.

Καί τά μέλη τῶν Πειθαρχικῶν Συμβουλίων καί τῶν Συγκλήτων ἔσπευδαν— σέ ἐκτέλεση τῶν ἐντολῶν τοῦ 93)69— καί συγκαλοῦσαν ἀκόμη καί κατά τίς περιόδους τῶν θερινῶν διακοπῶν σέ συνεδριάσεις τά ὄργανα αὐτά γιά ἐκδίκαση ὑποθέσεων πειθαρχικῆς διώξεως φοιτητῶν (ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν συνεδρίασε γιά τέτοια ὑπόθεση στίς 31 Ἰουλίου, δύο μέρες μετά τό δημοψήφισμα). Δέν εἶναι δέ λίγες οἱ περιπτώσεις πού ὅρισαν συζήτηση πειθαρχικῶν ὑποθέσεων σπουδαστῶν λίγες μέρες πρό τῆς διενεργείας τῆς ἐξετάσεώς τους στό μοναδικό μάθημα πού χρωστοῦσαν γιά νά καταστοῦν πτυχιοῦχοι. Καί ὅταν οἱ κ.κ. Συγκλητικοί ἐπέβαλαν τίς ποινές τῆς διαρκοῦς ἀποβολῆς, ἔλεγαν στούς φοιτητάς— ὄχι ὅλοι βέβαια οἱ Συγκλητικοί— πῶς δέν μποροῦσαν νά πράξουν διαφορετικά γιατί τούς ὑποχρέωνε ὁ νόμος.

Ποιά ὅμως εἶναι ἡ στάση τῶν πανεπιστημιακῶν δασκάλων - μελῶν τῶν Συγκλήτων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν ἔναντι τοῦ θέματος τῆς ἀνακλήσεως ὅλων τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν μετά τήν ἀμνηστία τῶν πολιτικῶν ἀδικημάτων, ἐδῶ καί ἑνάμιση μῆνα; Ὅπως πληροφορούμεθα, περιμένουν νά πάρουν ἐντολή ἀπό τό ὑπουργεῖο Παιδείας γιά νά ρυθμίσουν τό θέμα!

Καί ὅμως, μετά τήν ἀμνηστία τῶν πολιτικῶν ἀδικημάτων:

ΠΡΩΤΟΝ: Ἡ διαρκής ἀποβολή εἶναι ποινή— καί ὄχι πειθαρχική κύρωση— ἡ ὁποία προβλέπεται ἀπό τό νόμο 93)69 καί ἐπιβάλλεται ὑποχρεωτικά ἀπό τήν Σύγκλητο. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 121 τοῦ Ν.Δ. 93)69 ὁρίζει: «Ἡ ἐπί τινι τῶν ὑπό τῆς κειμένης νομοθεσίας τῆς ἀφορώσης εἰς τήν ἀσφάλειαν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος προβλεπομένων ἀ-

● Συνέχεια στή σελίδα 5

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΗ

Μερικές μόνο μέρες χρειάστηκαν οἱ πατέρες μας γιά νά ψηφίσουν τήν παγκόσμια Διακήρυξη τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου καί τοῦ Πολίτη. Ἡ κυβέρνηση τῆς Γαλλίας χρειάσθηκε εἴκοσι χρόνια γιά νά ἐπικυρώση, ὄχι χωρίς κάποια ἐχεμύθεια ἄλλωστε, τήν εὐρωπαϊκή σύμβαση πού κατοχυρώνει τά δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καί τίς ἀτομικές ἐλευθερίες.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι μιά συμβαση σημαίνει σοβαρώτερες δεσμεύσεις ἀπό μιά διακήρυξη καί ὅτι πρέπει νά τή μελετήση κανείς δυό φορές πρίν τήν ὑπογράψη, ἔτσι ὥστε νά ἔχη τά χέρια ἐλεύθερα. Πέρασαν δυό αἰώνες ἀπό τότε πού διακηρύχθηκαν οἱ ἀθάνατες ἀλήθειες, πόσες ὅμως φορές οἱ κυβερνήσεις μας τίς παραβίασαν;

ROBERT ESCARPIT

Ἀποκλειστικότης «Le Monde» καί «Τά Νέα»

ΣΤΗΝ ΚΑΡΠΑΘΟ

Κάπκε μεγάλο δάσος πεύκων

ΡΟΔΟΣ, 5. Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.

Πευκόφυτη ἔκταση 4000 στρεμμάτων ἀποτέφρωσε μεγάλη πυρκαϊά πού ἐξερράγη προχθές τή νύχτα στή θέση Μυρτώνα τῆς Καρπάθου. Ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς μεταφέρθηκαν ἀπό τή Ρόδο χθές τό βράδυ μέ πολεμικό σκάφος, γιά νά βοηθήσουν στό ἔργο τῆς κατασβέσεως τῆς φωτιᾶς.

ΠΑΡΗΤΗΘΗ Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΔΕΗ

Ὑπέβαλε τήν παραίτησή του ἀπό τή ΔΕΗ ὁ γενικός διευθυντής κ. Δ. Κ. Δάρρας, λησάσης τῆς δεύτερης τριετοῦς διορκείας συμβάσεώς του.

Εὔθυμα καί σοβαρά

«ΦΙΛΟΠΑΙΓΜΟΝΕΣ»

Τοῦ ΔΗΜ. ΨΑΘΑ

Ἀμερικανός ναύτης τά λεφτά ἑνός ταξιτζῆ, ἤ νά τοῦ ἐπιτεθῆ, ἤ νά τόν ξυλοκοπήση, ἤ νά τόν τραυματίση, ἤ νά διαπράξη ὅλα μαζί τά παραπάνω, κατάντησαν πράξεις τόσο κοινοτοπικές, ὥστε νά μήν ἀξίζουν κἄν τά σχόλιά μας. Τό ἐνδιαφέρον, εἰδικά τοῦ περιστατικοῦ αὐτοῦ, ἀρχίζει ἀπ' τήν στιγμή τῆς ἀπολογίας τοῦ ναύτη στόν ἀνακριτή, ὅπου ὁδηγήθηκε κι' ὅπου μέ πολλή του ἀπορία δήλωσε ὁ κατηγόρος:

— Γιατί μέ συλλάβατε; Καί γιατί μέ κατηγορεῖτε; Δεν ἔκανα καμμιά ἀξιόποινη πράξη!

—Ἔκλεψες, τοῦ εἶπαν. Ἄρπαξες τό κουτί μέ τά λεφτά.

— Γι' ἀστεῖο!

Κατάπληκτος ὁ ἀνακριτής:

— Ἀστεῖο, εἴπες;

— Μά, βέβαια. Δέν ἤξερα ὅτι τό κουτί εἶχε μέσα χρήματα. Τό ἄρπαξα καί ἔφυγα... γιά νά γελάσουμε λιγάκι!

Καί προσθέτει τό ρεπορτάζ: «Οὔτε ὅμως ὁ ἰσχυρισμός, οὔτε ἡ μεταμέλεια ἀτάθηκαν ἀρκετά γιά νά τόν ἀπαλλάξουν ἀπ' τήν προφυλάκιση. Μετά τήν ἀπολογία του, ὁ Σιλδέστερ παρελήφθη ἀπό ἄνδρες τῆς ἀμερικανικῆς ἀστυνομίας καί ἀπομονώθηκε στήν ἀμερικανική ναυτική βάση τοῦ Σκαραμαγκᾶ».

Νομίζω, λοιπόν, ὅτι θά ἔπρεπε ὁ ἀξιότιμος κ. ἀνακριτής νά ἐξετάση καί τό ἐνδεχόμενο τοῦ... ἀστείου γιατί κάτι τέτοια ἀστεῖα εἶναι πολύ συνηθισμένα στήν Ἀμερική —ν' ἁρπάζωνται τά χρήματα ἐν μέσῃ ὀδῷ ἀπ' τούς ἀνθρώπους, νά γίνωνται ἐφοδοι σέ τράπεζες ἀπό μεγάλους... «χιουμορίστες», χαριτωμένη μικρογραφία τῶν ὁποίων μπορεῖ ν' ἀποτελῆ καί ὁ ἁρπάξας τό κουτί μέ τά λεφτά τοῦ ταξιτζῆ, χωρατατζῆς Ἀμερικανός ναύτης.

Διαθέτουν χιοῦμορ οἱ Ἀμερικανοί —δέν συζητεῖται— καί μάλιστα σέ μεγάλη ποικιλία, πρό πάντων οἱ νέοι τους πού εἶναι πολύ φιλοπαίγμονες. Ἀνάμεσα στά τόσα δείγματα χιουμοριστικῆς δραστηριότητας (τῶν ὁποίων μάρτυρες τυχαίνει νά εἶμαστε ἐδῶ καί πολύ καιρό) δέν μπορεῖτε νά μή θυμάστε κι' ἐκείνους τούς δυό τρισχαριτωμένους ναῦτες, πού ξεκολλοῦσαν τίς πλάκες ἀπ' τά πεζοδρόμια καί τίς ἔριχναν στό κατάστρωμα τοῦ δρόμου, γιά νά βλέπουν πῶς θ' ἀνατρεπόντουσαν τ' αὐτοκίνητα καί θά σκοτωνόντουσαν οἱ ἄνθρωποι καί νά γελάσουν. Εἶναι, βλέπετε, μιά εἰδική ἀντίληψη τοῦ χιοῦμορ —καθαρῶς ἀμερικάνικη— ἕνα ἰδιαίτερο χωρατατζίδικο πνεῦμα, ξένο, δυστυχῶς, πρός τήν δική μας νοοτροπία, κι' αὐτή ἡ διαφορά ἀντιλήψεως, σίγουρα, εἶναι πού δημιουργεῖ ὅλες τίς παρεξηγήσεις!

Συμβαίνει, βλέπετε, νά σκοτώνουνε οἱ Ἀμερ